

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

Doctorul Miez

Zbârni-oaia dispărută

O zbârni-poveste de Walko

Meee a dispărut!

În frumoasa și liniștita zbârni-poieniță, pe malul unui pârâu micuț, în mijlocul unei grădini frumos mirositoare, se afla o casă nemaipomenit de drăguță. Orice zbârni-locuitor trecuse în fugă cel puțin o dată pe acel podeț sau înotase prin pârâu, ca să le facă o vizită locuitorilor acelei case.

Casa din mărul bătrân era de fapt locuința doctorului Miez și a lui Tobi. După cum oricine își poate da seama, motanul doctor Miez era medicul din satul Zbârni, iar cățelul Tobi era bunul său prieten și asistent.

Într-o dimineață frumoasă și însorită, Grabi, porcul grăbit, și Ari, ariciul, care stătea pe spatele lui, veneau zbârnâind pe podețul îngust.

Doctorul Mieze era în grădina cu ierburi miraculoase și culegea cu hărnicie frunze de salvie.

— Din acestea voi prepara un super sirop de tuse, murmură el, mulțumit.

Chiar atunci veni Tobi, târșându-și picioarele.

— Salutare, doc, tocmai au sosit Grabi și Ari, mârâi el, căscând.

— Bună dimineața, Tobi! Să mai aștepte puțin, spuse doctorul Mieș. Aș mai avea nevoie de niște fenicul împotriva pârțurilor, mieună el și smulse câteva tulpini.

— Dacă astăzi avem doar doi pacienți, poate că ar fi o idee bună să zbârnâim până la lac, să facem un picnic acolo și să lenevim puțin... ce părere ai, Tobi? îl întrebă el.

Tobi se învioră brusc, făcând ochii mari.

— Iuhuuu! strigă el, bucuros. Atunci îi aduc pe cei doi imediat aici!

Se aplecă peste gard, scoase un fluierat și strigă tare:

— Următorul, vă rog!

Imediat porcul Grabi, cu Ari cocoțat pe spatele lui, sosi zbârnâind în grădina cu ierburi de leac. Doctor Miez îl mângâie prietenește pe porc pe gât.

— Ei, ia spune, unde te doare? îl întrebă el.

— Mă înțepă spatele de mor, mârâi porcul.

— Așa-așa, spuse doctorul Miez, și Tobi îl luă pe arici de pe spatele lui.

